

Παρόμοιον φαινόμενον παρατηρήθη ἐν Κουμπακονίῳ τῶν Ἰνδιῶν. Κεραινὸς ἔπεσεν ἐπὶ δένδρον καὶ τὸ δένδρον αἰφνης ἤνθησε μετὰ παρέλευσιν δύο ἑβδομάδων, χωρὶς ἀποκτῆσθαι οὔτε ἐν φύλλον. Βραδύτερον ἤνθησε παρακαίρως ἐκ δευτέρου καὶ εἶτα ἐξαντληθὲν ἐξηράνθη.

+

Ἀπεψασίθη ὁριστικῶς ἡ ἀνέγερσις πύργου εἰς τὴν διεθνή ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου κατὰ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Μόρισον. Αἱ δαπαναὶ τῆς ἀνεγέρσεως ὠρίσθησαν εἰς 1,500,000 δολλάρια. Ὁ πύργος θὰ εἶνε τρίπατος· τὸ πρῶτον πάτωμα θὰ ἔχη διάμετρον 80 μέτρων καὶ ὕψος 70 ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, τὸ δεύτερον 50 μέτρων καὶ ὕψος 130, καὶ τὸ τρίτον πάτωμα διάμετρον 20 μέτρων καὶ ὕψος 300 ὑπὲρ τὴν γῆν.

+

Ἰατρός τις τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ ἀνεκάλυψε καὶ ἀπομονώσας ἐκαλλιέργησε τὸ βυκτηριδίον τοῦ ὀπίου τῶν καπνιστῶν.

ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ

Γιὰ σέ, γέρο τυφλέ. ποῦ πάντα ἐμπρός μου
Σὰν ἄλλον ἦλιον βλέπω καὶ θαυμάζω,
Γιὰ σέ φτερά λαβένει ὁ λογισμὸς μου
Ὅταν τὸν κόσμον πῶπλαδες κυττάζω.

Ἀναπνοὴ γροικῶ μεγάλου κόσμου
Κ' αἰσθάνομαι πῶς ζῶ κι' ἀναγαλλιάζω·
Τὸν Ἔκτορά σου βλέπω καὶ τὸ φῶς μου
Θαμπώνεται μὲ μᾶς κι' ἀνατριχιάζω.

Μιά μόνη δὸς μου φωτεινὴ σου ἀχτίδα
Ἄψ' τὸ φῶς ποῦ τὸ μέτωπο σκορπίζει
Καὶ θεῖα λαμπρόαδα χύνει ἐς τὴν πατριδα.

Γέρο τυφλέ, τὸ φῶς ποῦ πλημμυρίζει
Τὸ μάτι τοῦ θνητοῦ, ποτὲ δὲν εἶδα·
Μόνο ἡ δική σου λάμψη μὲ φωτίζει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ἐλπίς ζωογονεῖ, ἀλλ' ἡ προσδοκία θανατώνει.

*

Ὁ λόγος πρὶν ἐξέλθῃ τῶν χειλέων εἶνε δούλος μας· ἄμω
ἐξέλθῃ γίνεται κύριός μας.

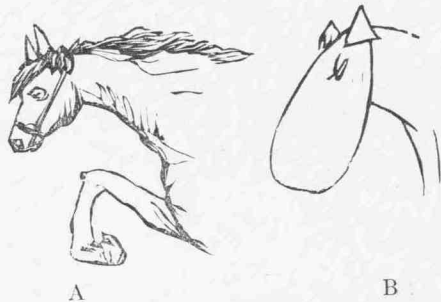
*

Τὴν μεγαλιέτραν γρῆσιν τοῦ πνεύματός σου πρέπει νὰ
κάμνης ὅταν ὁμιλῆς μὲ μωρόν.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

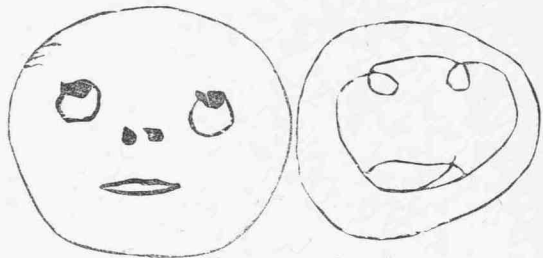
Κύριε Πνευματιστά, δὲν εἶνε πρωτοφανὲς τὸ πρᾶγμα, ὑπάρχουσι μάλιστα ἄλλα παραδείγματα ὑποβολῆς θαυμασιώτερα. Ἐν τούτων εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐν Λονδίῳ «Ἐταιρίας τῶν ψυχολογικῶν ἔρευνῶν»: Ὁ ὑπνωτισόμενος μὲ δεμένους ὀφθαλμούς ἐκάθητο ἐνώπιον τραπέζης ἔχων ἀνὰ χεῖρας μολυβδοκονδύλους καὶ πρὸ αὐτοῦ τεμάχιον χαρτοῦ. Ὁ ὑπνωτιστὴς μεταβίνει εἰς ἄλλο δωματίον καὶ ἐκεῖ ἐν μέλῳ τῆς ἑταιρίας χαρασσει ἐπὶ χαρτοῦ διὰ μολυβδοκονδύλου τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καὶ τὴν παγινωδὴ μορφήν, ἅτινα ἀπαράλλακτα παριστάσιν αἱ δύο παρατιθέμεναι εἰκόνες σημειούμεναι διὰ τοῦ στοιχείου Δ. Ὁ ὑπνωτιστὴς παρικολληθεὶ μετὰ προσοχῆς τα ἱγνογραφήματα καὶ ἔπειτα μὲ δεμένους τοὺς ὀφθαλμούς φέρεται ὀπίσθεν τοῦ ὑπνωτισζομένου εἰς ἀπόστασιν 60 ἑκατοστίων τοῦ μέτρου καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν τὰ δύο ἱγνογραφήματα, ἅτινα ἐν μέσῳ βαλυτάτης σιγῆς καὶ ἐκπλήξεως τῶν παρισταμένων

ἐκτελεῖ κατὰ προτέγγισιν ὁ ὑπνωτισζόμενος ἀπαράλλακτα ὅπως φαινόνται εἰς τὰς παρατιθεμένους εἰκόνας τὰ διὰ τοῦ στοιχείου Β σημειούμενα.

A

B

A

B

Ἐνωσεται ὅτι τὸ πείραμα ἐγένετο ὑπὸ αὐστηροτάτην ἐπιτήρησιν, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι κανεὶς δόλος δὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτό. Ἡ δὲ ἐξήγησις: Δὲν εἶνε τῆς παρούσης ὥρας Ἄλλοτε θὰ γείνη διὰ μακρῶν λόγων ἐν τῇ «Ἐστία».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐγένετο ἔναρξις τῶν διαλέξεων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Πρῶτος δ' ἐν αὐτῇ ὁ κ. Βαλδστάιν, μετὰ βραχείαν ἐπισκόπησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς σχολῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐνεργηθειῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ νῦν ὄρχόμενον προσδοκᾷ ἀγαθὴν τὴν συγκομιδὴν ἐκ τῶν σχεδιαζομένων ἐργασιῶν. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ κύριον τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ θέμα, τὴν περθοῦσαν Ἀθηναῖν, ἀνάγλυφον εὑρεθὲν κατὰ τὰς τελευταίας τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφάς, ὅπερ ὅμως διπλοῦν πρόβλημα παρέχει ὡς πρὸς τε τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παραστάσεως. Πρὸς ὀρισμὸν τοῦ χρόνου τοῦ γλυπτικοῦ τούτου ἔργου ἔδειξεν ὁ ῥήτωρ ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀρχαϊκῶς τέχνης, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ κάτω τῆς ὁσφύος περιβολῇ ἐμφαίνει ἀρχαϊκὸν τρόπον, ἐνῶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν περὶ τὰ στέρνα πτυχῶν μαρτυρεῖ περὶ τοῦ χρόνου τῆς πλήρους ἀλλαγῆς ἀπὸ τῶν δεξιῶν τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης. Παρέβαλε δὲ αὐτὸ μὲ τὸ περίφημον ἑλευσίνιον ἀνάγλυφον καὶ ἤχθη εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶνε ἔργον τοῦ Ε' αἰῶνος. Ὁ τεχνιτὴς αὐτοῦ κατέρχεται ἕως μὲχρι τῶν χρόνων τοῦ Φειδίου, φυλάττει ὅμως εἰσέτι τὴν παράδοσιν τῶν ἀρχαιοτάτων ἀττικῶν σχολῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν καὶ σημασίαν τοῦ ἀναγλύφου παρετήρησεν ὅτι τοῦτο οὔτε ὡς ἐπιτυμβία στήλη δύναται νὰ θεωρηθῆ, οὔτε ὡς ἀρχιτεκτονικὸν μέλος. Μᾶλλον ἀνήκει εἰς τὰ ἐπιγραφικὰ ἀνάγλυφα, ἵστατο δὲ πιθανῶς ἐπὶ ἐπιγραφῆς μνημονεύουσις πολεμιστοῦ πεσόντος. Ἡ παραστάσις ἐμφαίνει προφανῶς μελαγχολικὴν τὴν θεάν. Τὴν ἐπίδρασιν τοῦ τύπου τούτου ἔδειξε καὶ ἐπὶ μεταγενεστέρων παραστάσεων. Ἐν τέλει παρετήρησεν